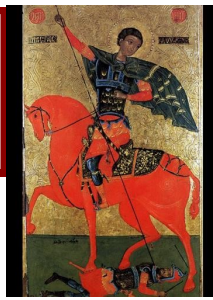

**УКРАЇНСЬКИЙ
ПРАВОСЛАВНИЙ СОБОР
СВ. ДИМИТРІЯ**

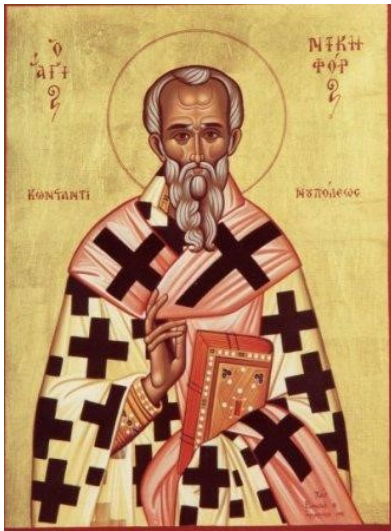

**UKRAINIAN ORTHODOX
CHURCH OF
ST. DEMETRIUS**

Неділя Самарянки

**Sunday of the Samaritan
Woman**

Святитель Никифор, патріарх Константинопольський

Святитель Никифор, патріарх Константинопольський, був християнським святим і патріархом Константинополя. Він жив у VIII-IX століттях. Народився в Константинополі в другій половині VIII століття.

Його батьки, Феодор і Евдокія, передали йому глибоку віру і готовність до подвигу святителя. Батько Никифора став ісповідником Православ'я під час правління імператора-іконоборця Константина Копроніма. Мати також пережила всі випробування разом із чоловіком і пішла за ним у вигнання, а після його смерті повернулася в Константинополь і провела решту життя в ігуменстві.

Святитель Никифор отримав хорошу світську освіту і став царським радником під час правління Льва IV. Незважаючи на це, він продовжував жити добродібно, залишаючись вірним Православ'ю і ревно захищаючи шанування святих ікон. Після смерті Льва IV він відмовився від служби при дворі й поселився на самоті, де проводив життя в наукових працях, молитві та пості.

Святитель Никифор був відомий глибоким знанням Священного Писання. На VII Вселенському Соборі в Нікеї він висупив на захист Православ'я, що допомогло святим отцям Собору. Після Собору він залишив службу при дворі і заснував монастир, де провадив суворе чернече життя. У 806 році, під час правління імператора Никифора I, його обрали патріархом Константинополя. Він продовжував захищати Православ'я від іконоборчої ересії.

Святителя Никифора вшановують у Православній церкві 2 (15) червня та 13 (26) березня (перенесення мощей). Він був відомий як захисник православ'я та ікон, і його життя й подвиги залишаються важливими для християнської спадщини.

№. 22 2-го ЧЕРВНЯ

2024

JUNE 2 №. 22

Sainted Nicephoros the Confessor

Sainted Nicephoros the Confessor was born in Constantinople in the second half of the VIII Century. Deep faith and preparation for the deed of confessor were instilled in him by his parents, Theodore and Eudocia. They gave their son a genuine Christian upbringing, reinforced by the example of their own life. His father suffered as a confessor of Orthodoxy under the Iconoclast emperor Constantine Copronymos (740-775). His mother, having shared in all the tribulation with her husband, followed him into exile, and after his death she returned to Constantinople and finished her life in a convent. Saint Nicephoros received a fine secular education, but most of all he studied the Holy Scriptures and he read spiritual books. During the reign of Leo IV (775-780), Saint Nicephoros received the position of imperial counselor. Situated at the imperial court, he continued to lead a strict and virtuous life, he firmly preserved the purity of his Orthodox faith and zealously defended the veneration of holy icons. After the death of Leo IV, during the reign of Constantine VI (780-797) and his mother Saint Irene, – at Nicea in the year 787 was convened the VII Ecumenical Council, which condemned the Iconoclast heresy. Being deeply knowledgeable in the Holy Scriptures, Saint Nicephoros in the emperor's name entered into the Council in the defense of Orthodoxy, by which he rendered great assistance to the holy fathers of the Council.

After the Council, Saint Nicephoros remained for several years at court, but the whole life of vanity all more and more became burdensome to the saint. He retired his position and settled in solitude near the Bosphorus, spending his life in scholarly work, and in quietude, fasting and prayer. Saint Nicephoros built

a church, founded a monastery, and led a strict monastic life even before taking monastic vows. During the reign of emperor Nicephorus I (802-811), and after the death of the holy Patriarch Tarasios (784-806), Saint Nicephoros was chosen to his place: he received monastic vows and the priestly dignity and was elevated to the patriarchal throne on 12 April 806, on the day of holy Pascha. Under the emperor Leo V the Armenian (813-820), – a passionate adherent of the Iconoclast heresy, there again began for the Church a period of unrest and persecutions. The emperor was not immediately able to begin open persecution against Orthodoxy, since Iconoclasm was condemned at the VII Ecumenical Council. The holy Patriarch continued to serve in the Great church, boldly urging the people to preserve the Orthodox faith, and he led the consequent and unremitting struggle with heresy. The emperor began to recall from exile the bishops and clergy, excommunicated from the Church by the VII Ecumenical Council. Having convened with them an heretical council, the emperor demanded that the Patriarch appear for a dispute about the faith.

The Patriarch refused to argue about the faith with heretics, since the teachings of the Iconoclasts were already condemned in the anathema of the VII Ecumenical Council. He endeavoured all the more to bring the emperor and those around him to their senses, he fearlessly explained to the people the teaching about the veneration of holy icons, he wrote admonitions to the empress and to the city-governor Eutykhanos, the closest one to the imperial dignity, attaching at the end the prophetic words about a quick perishing of heretics from "the punishing hands of the Lord". Then the heretical council passed an excommunication of holy Patriarch Nicephoros and his predecessors – the blessedly-reposing Patriarchs Tarasios and Germanos. Saint Nicephoros was sent at first to a monastery at Chrysopolis, and later – to the island Prokonnis in the Sea of Marmara. After 13 years of deprivation and sorrow the holy Patriarch Nicephoros died in exile on 2 June 828.

On 13 March 847 the undecayed relics of the holy Patriarch Nicephoros, having lain in the ground for 19 years, were solemnly transferred to Constantinople into the cathedral church of Saint Sophia. Saint Nicephoros was outstanding as a church activist of his times, "a credit to his era and his chair (cathedra)" and, having much served the Church, he left behind an extensive spiritual legacy – numerous works of historical, dogmatic and canonical content.

АПОСТОЛ

З Діянь Святих Апостолів читання.

(р. 11, в. 19 - 26, 29 - 30)

А ті, хто розпорошився від переслідування, що знялося було через Степана, перейшли навіть до Фінікії, і Кіпру, і Антіохії, не звістуючи слова нікому, крім юдеїв.

А між ними були мужі деякі з Кіпру та з Кірінеї, що до Антіохії прийшли, і промовляли й до греків, благовістячи про Господа Ісуса.

І Господня рука була з ними; і велике число їх увірувало, і навернулось до Господа!

І вістка про них досягла до вух єрусалимської Церкви, і до Антіохії послали Варнаву.

А він, як прийшов і благодать Божу побачив, звеселився, і всіх став просити, щоб серцем рішучим трималися Господа.

Бо він добрий був муж, повний Духа Святого та віри. І прилучилось багато народу до Господа!

Після того подався Варнава до Тарсу, щоб Савла шукати.

А знайшовши, привів в Антіохію. І збирались у Церкві вони цілий рік, і навчали багато народу, і в Антіохії найперш християнами названо учнів.

Тоді учні, усякий із своєї спроможности, постановили послати допомогу братам, що в Юдеї жили.

Що й зробили, через руки Варнави та Савла, пославши до старших.

ЄВАНГЕЛІЯ

Від Івана Святого Євангелія читання.

(р. 4, в. 5 – 42)

Отож, прибуває Він до самарійського міста, що зветься Сіхар, недалеко від поля, яке Яків був дав своєму синові Йосипові.

Там же була Яковова криниця. І Ісус, дорогою зморений, сів отак край криниці. Було коло години десь шостої.

Надходить ось жінка одна з Самарії набрати води. Ісус каже до неї: *„Дай напитись Мені!”*

Бо учні Його відійшли були в місто, щоб купити поживи.

Тоді каже Йому самарянка: „Як же Ти, юдеянин бувши, та просиш напитись від мене, самарянки?” Бо юдеї не сходяться із самарянами.

Ісус відповів і промовив до неї: *„Коли б знала ти Божий дар, і Хто Той, Хто говорить тобі: „Дай напитись Мені”, - ти б у Нього просила, і Він тобі дав би живої води”.*

Каже жінка до Нього: „І черпака в тебе, Пане, нема, а криниця глибока, - звідки ж маєш Ти воду живу?”

Чи Ти більший за нашого отця Якова, що нам дав цю криницю, і він сам із неї пив, і сини його, і худоба його?”

Ісус відповів і сказав їй: *„Кожен, хто воду цю п'є, буде прагнути знову.*

А хто питиме воду, що Я йому дам, прагнути не буде повік, бо вода, що Я дам, стане в нім джерелом тієї води, що тече в життя вічне”.

Каже жінка до Нього: „Дай мені, Пане, цієї води, щоб я пити не хотіла, і сюди не приходила брати”.

Говорить до неї Ісус: „Іди, поклич чоловіка свого та й вертайся сюди”.

Жінка відповіла та й сказала: „Чоловіка не маю” ... Відказав їй Ісус: „Ти добре сказала: Чоловіка не маю.

Бо п'ятьох чоловіків ти мала, а той, кого маєш тепер, - не муж він тобі. Це ти правду сказала”.

Каже жінка до Нього: „Бачу, Пане, що Пророк Ти. Отці наші вклонялися Богу на цій ось горі, а ви твердите, що в Єрусалимі те місце, де потрібно вклонятись”,

Ісус промовляє до неї: „Повір, жінко, що надходить година, коли ні на горі цій, ані в Єрусалимі вклонятись Отцеві не будете ви.

Ви вклоняєтесь тому, чого ви не знаєте, ми вклоняємось тому, що знаємо, бо спасіння – від юдеїв.

Але наступає година, і тепер вона є, коли богомільці правдиві вклонятися будуть Отцеві в дусі та в правді, бо Отець Собі прагне таких богомільців.

Бог є Дух, і ті, що Йому вклоняються, повинні в дусі та в правді вклонятись”.

Відказує жінка Йому: „Я знаю, що прийде Месія, що зветься Христос, - як Він прийде, то все розповість нам”.

Промовляє до неї Ісус: „Це Я, що розмовляю з тобою”...

І тоді надійшли Його учні, і дивувались, що з жінкою Він розмовляв.

Проте жоден із них не спитав: „Чого хочеш?” або: „Про що з нею говориш?”

Покинула жінка тоді водоноса свого, і побігла до міста, та й людям говорить:

„Ходіть но, побачте Того Чоловіка, що сказав мені все, що я вчинила. Чи Він не Христос?”

І вони повиходили з міста, і до Нього прийшли.

Тим часом же учні просили Його та й казали: „Учителю, їж!”

А Він їм відказав: „Я маю поживу на їдженя, якої не знаєте ви”.

Питали тоді один одного учні: „Хіба хто приніс Йому їсти?”

Ісус каже до них: „*Пожива Моя – чинити волю Того, Хто послав Мене, і справу Його довершити.*

*Чи не кажете ви: „Ще чотири от місяці, - і настануть жнива?”
А Я вам кажу: Підійміть свої очі, та гляньте на нива, - як для жнив
уже пополовіли вони!*

*А хто жне, той заплату бере, та збирає врожай в життя вічне,
щоб хто сіє й хто жне – разом раділи.*

Бо про це поговорка правдива: „Хто інший сіє, а хто інший жне”.

*Я вас жати послав, де ви не працювали: працювали інші, ви ж до
їхньої праці ввійшли”.*

З того ж міста багато-хто із самарян в Нього ввірували через слово жінки, що свідчила: „Він сказав мені все, що я вчинила була!”

А коли самаряни до Нього прийшли, то благали Його, щоб у них позостався. І Він перебув там два дні.

Значно ж більш вони ввірували через слово Його.

А до жінки казали вони: „Не за слово твоє ми вже віруємо, - самі бо ми чули й пізнали, що справді Спаситель Він світу”.

EPISTLE

The reading is from Acts of the Apostles.

(c. 11, v. 19 - 26, 29 - 30)

Now those who were scattered after the persecution that arose over Stephen traveled as far as Phoenicia, Cyprus, and Antioch, preaching the word to no one but the Jews only.

But some of them were men of Cyprus and Cyrene, who, when they had come to Antioch, spoke to the Hellenists, preaching the Lord Jesus.

And the hand of the Lord was with them, and a great number believed and turned to the Lord.

Then news of these things came to the ears of the church in Jerusalem, and they sent our Barnabas to go as far as Antioch.

When he came and had seen the grace of God, he was glad, and encouraged them all that with purpose of heart they should continue with the Lord.

For he was a good man, full of the Holy Spirit and of faith. And a great many people were added to the Lord.

Then Barnabas departed for Tarsus to seek Saul.

And when he had found him, he brought him to Antioch. So it was that for a whole year they assembled with the church and taught a great many people. And the disciples were first called Christians in Antioch.

Then the disciples, each according to his ability, determined to send relief to the brethren dwelling in Judea.

This they also did and sent it to the elders by the hands of Barnabas and Saul.

GOSPEL

The reading is from the Holy Gospel according to St. John.

(c. 4, v. 5 – 42)

So He came to a city of Samaria which is called Sychar, near the plot of ground that Jacob gave to his son Joseph.

Now Jacob's well was there. Jesus therefore, being wearied from His journey, sat thus by the well. It was about the sixth hour.

A woman of Samaria came to draw water. Jesus said to her, *"Give Me a drink."*

For His disciples had gone away into the city to buy food.

Then the woman of Samaria said to Him, "How is it that You, being a Jew, ask a drink from me, a Samaritan woman?" For Jews have no dealings with Samaritans.

Jesus answered and said to her, *"If you knew the gift of God, and who it is who says to you, 'Give Me a drink,' you would have asked Him, and He would have given you living water."*

The woman said to Him, "Sir, You have nothing to draw with, and the well is deep. Where then do You get the Living water?"

"Are You greater than our father Jacob, who gave us the well, and drank from it himself, as well as his sons and his livestock?"

Jesus answered and said to her, *"Whoever drinks of this water will thirst again,*

'but whoever drinks of the water that I shall give him will never thirst. But the water that I shall give him will become in him a fountain of water springing up into everlasting life.'

The woman said to Him, "Sir, give me this water, that I may not thirst, nor come here to draw."

Jesus said to her, *“Go, call your husband, and come here.”* The woman answered and said, *“I have no husband.”*

Jesus said to her, *“You have well said, ‘I have no husband,’ ‘for you have had five husbands, and the one whom you now have is not your husband; in that you spoke truly.”*

The woman said to Him, *“Sir, I perceive that You are a prophet. Our fathers worshiped on this mountain, and you Jews say that in Jerusalem is the place where one out to worship.”*

Jesus said to her, *“Woman, believe Me, the hour is coming when you will neither on this mountain, nor in Jerusalem, worship the Father.*

“You worship what you do not know; we know what we worship, for salvation is of the Jews.

“But the hour is coming, and now is, when the true worshipers will worship the Father in spirit and truth; for the Father is seeking such to worship Him.

“God is Spirit, and those who worship Him must worship in spirit and truth.”

The woman said to Him, *“I know that Messiah is coming”* (who is called Christ). *“When He comes, He will tell us all things.”*

Jesus said to her, *“I who speak to you am He.”* And at this point His disciples came, and they marvelled that He talked, with a woman; yet no one said, *“What do you seek?”* or, *“Why are You talking with her?”*

The woman then left her water-pot, went her way into the city, and said to the men.

“Come, see a Man who told me all things that I ever did. Could this be the Christ?”

Then they went out of the city and came to Him.

In the meantime His disciples urged Him, saying, *“Rabbi, eat.”*

But He said to them, *“I have food to eat of which you do not know.”*

Therefore the disciples said to one another, "Has anyone brought Him anything to eat?"

Jesus said to them, *"My food is to do the will of Him who sent Me, and finish His work."*

"Do you not say, 'There are still four months and then comes the harvest? Behold, I say to you, lift up your eyes and look at the fields, for they are already white for the harvest!"

"And he who reaps receives wages, and gathers fruit for eternal life, that both he who sows and he who reaps may receive together."

"For in this the saying is true: 'One sows and another reaps.'

"I send you to reap that for which you have not laboured; others have laboured, and you have entered into their labour."

And many of the Samaritans of that city believed in Him because of the word of the woman who testified, "He told me all that I ever did."

So when the Samaritans had come to Him, they urged Him to stay with them; and He stayed there two days.

And many more believed because of His own word.

Then they said to the woman, "Now we believe, not because of what you said, for we ourselves have heard Him and we know that this in indeed the Christ, the Saviour of the world."

Церковний Календар

Church Calendar

ЧЕРВЕНЬ

- 2 Неділя Самарянки
- 5 Акафист до Ісуса Христа
- 9 Неділя Сліпородженого
- 12 Акафист до Богородиці
- 13 Вознесіння Господнє
- 16 Св. Отців 1-го Собору
- 19 Акафист до Чесного Хреста
- 22 Троїцька Субота
- 23 П'ятидесятниця
- 24 День св. Духа
- 24 Різдво св. Івана Хрестителя
- 26 Акафист до Святого Духа
- 29 свв. Петра і Павла
- 30 Неділя Всіх Святих

ЛИПЕНЬ

- 7 Всіх Святих землі Української
- 11 Рівноап. Ольги
- 14 3-тя Неділя по П'ятидесятниці
- 15 Рівноап. Володимира
- 21 4-та Неділя по П'ятидесятниці
- 28 5-та Неділя по П'ятидесятниці

JUNE

- Sunday of the Samaritan Woman
- Akathist to Jesus Christ
- Sunday of the Blind Man
- Akathist to the Theotokos
- Ascension of Our Lord
- Fathers of the 1st Council
- Akathist to the Holy Cross
- Trinity Saturday
- Pentecost
- Holy Spirit Day
- Nativity of St. John the Baptist
- Akathist to the Holy Spirit
- Sts Peter & Paul
- Sunday of All Saints

JULY

- All Saints of Ukraine
- St. Olha
- Pentecost 3
- St. Volodymyr
- Pentecost 4
- Pentecost 5

Інформація та події на червень - Information & activities for June

2	Комітет Співдружжя	Fellowship Committee
4	Навчання на бандурі	Bandura Instruction
9	Парафіяльний турнір з гольфу	Parish Golf Tournament
9	Співдружжя: СУМК	Fellowship: UOY
11	Навчання на бандурі	Bandura Instruction
16	Співдружжя: СУК	Fellowship: U.W.A.C.
18	Навчання на бандурі	Bandura Instruction
23	Співдружжя: Орден св. Андрія	Fellowship: Order of St. Andrew
25	Навчання на бандурі	Bandura Instruction
30	Співдружжя Немає	No Fellowship

Інформація та події на липень - Information & activities for July

7	Комітет Співдружжя	Fellowship Committee
14	Співдружжя: СУМК	Fellowship: UOY
21	Співдружжя: СУК	Fellowship: U.W.A.C.
28	Співдружжя: Орден св. Андрія	Fellowship: Order of St. Andrew

Інформація та події на серпень - Information & activities for August

4	Комітет Співдружжя	Fellowship Committee
11	Співдружжя: СУМК	Fellowship: UOY
18	Співдружжя: СУК	Fellowship: U.W.A.C.

Український Православний Собор Св. Димитрія - Ukrainian Orthodox Church of St. Demetrius

3338 Lake Shore Boulevard West, Etobicoke, ON M8W 1M9

Office Manager: **Halyna Kravchenko**

Parish Office: Tel.: 416-255-7506 e-mail: stdemetrius@rogers.com

Website: www.stdemetriusuoc.ca Facebook: [St. Demetrius Ukrainian Orthodox Church](#)

Parish Priest: **Right Rev. Mitred Archpriest Volodymyr (Walter) Makarenko**

Res.: 416-259-7241 Cell: 416-562-9442 e-mail: FrWalterMakarenko@outlook.com